

Брюксел, 15 октомври 2019 г.
(OR. en)

Междуинституционални
досиета:
2018/0213(COD)
2019/0161(COD)
2018/0212(COD)

13116/1/19
REV 1

JUR 591
EUROGROUP 10
ECOFIN 873
UEM 301
CODEC 1481
CADREFIN 343

ПРИНОС

От: Правна служба
До: Еврогрупата в разширен формат
Относно: Бюджетен инструмент за сближаване и конкурентоспособност:
преглед на правната форма, връзките и действието на клаузата за
предоставяне на възможности и на междуправителственото
споразумение.

I. ВЪВЕДЕНИЕ

1. В предварителните договорености относно бюджетния инструмент за сближаване и конкурентоспособност (БИСК), приети от Еврогрупата на нейното заседание в разширен формат от 9 октомври 2019 г., се съдържа, наред с останалото, следният текст относно финансирането на инструмента.

“Discussions on an IGA, whose legal status will be explained in an annex to the summing up letter by the Council Legal Service, will continue at the level of the EWG. The EWG should submit a report covering the need, the content, modalities and the size of an IGA in due time to allow for a final decision in the context of the MFF.

An enabling clause to be included in the Regulation based on Art 175”

2. В хода на заседанието на Еврогрупата в разширен формат на 9 октомври 2019 г. Правната служба на Съвета (ПСС) беше приканена да разясни правната форма, връзките и действието на клаузата за предоставяне на възможности и на междуправителственото споразумение, посочени в предварителните договорености. Освен това председателят на Еврогрупата поиска от Правната служба на Съвета да представи устното си изложение в писмен вид (както също е отбелязано в предварителните договорености). Настоящото становище се представя в отговор на това искане.

II. ПРАВЕН АНАЛИЗ

3. Целта на клаузата за предоставяне на възможности, която предстои да бъде въведена в предвиждания регламент за БИСК, е да се разрешат допълнителни вноски от държавите членки в бюджета на Съюза и тези вноски да бъдат предназначени специално за финансирането на разходи, произтичащи от БИСК. Тези допълнителни вноски ще се предоставят под формата на външни целеви приходи като изключение на бюджетния принцип на универсалност съгласно член 20 от Финансовия регламент, според който всички приходи финансират всички позиции разходи, без разлика. Следователно това изключение би трябвало да бъде формулирано като дерогация от принципа на универсалност — възможност, с която законодателят на ЕС разполага — както е показано от съществуващите категории външни и вътрешни целеви приходи, посочени в член 21 от Финансовия регламент.

4. При все това Договорите на ЕС или акт на вторичното право на ЕС (като Регламента за БИСК) не могат да задължат правно държавите членки да сключат междуправителственото споразумение, посочено в предварителните договорености, нито могат да ги задължат да правят вноски в бюджета на Съюза отвъд рамката на своите финансови задължения, както са определени от системата на собствените ресурси. Ето защо клаузата за предоставяне на възможности не може да служи за основание за воденето на преговори, подписването и сключването на междуправителствено споразумение, с което държавите членки биха поели правното задължение да обединяват и разпределят външни приходи за целите на БИСК. Държавите членки, като субекти на международното публично право, са свободни да решават дали да договарят, подписват и сключват междуправителствени споразумения¹.
5. Следователно съгласието на държавите членки да бъдат обвързани с разпоредбите на междуправителствено споразумение зависи от техните национални конституционни изисквания².

---

¹ Вж. становището на Правната служба на Съвета (док. 5347/19) относно предложението за Европейска функция за стабилизиране на инвестициите, в което Правната служба на Съвета е стигнала до заключението, че „*правото на Съюза не може да наложи задължение на държава членка да сключи [междуправителствен инструмент]*“. В същото становище е подчертано и, че „*Член 175, параграф 3 от ДФЕС (...) не може да бъде използван, за да бъдат задължени пряко или непряко държавите членки да внасят допълнителни финансови вноски в Съюза извън системата на собствените ресурси на Съюза.*“ (точка 61).

² Дори и ако в миналото междуправителствени договори в областта на икономическия и паричен съюз (като Договора за ЕМС, Договора за стабилност, сближаване и управление или междуправителственото споразумение за прехвърляне на вноски в Единния фонд за реструктуриране) са били сключвани от всички държави — членки на еврозоната, то е следствие на желанието за поддържане на политическа съгласуваност, а не на правно задължение, произтичащо от Договорите или вторичното право на ЕС.